

netop, at det er indrømmet næsten fra alle Sider, at Loven umulig kan bevare den Titel, den oprindelig havde, hvis Forslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, idet det er vist, hvad der dog er det Væsentligste, at det vil blive en heel ny Lov. Derimod vil Modsigelsen mellem Lovens Indhold og dens Titel, og det var det, jeg indrømmede, blive fjernet, naar Forslaget under Nr. 3 til en ny Titel bliver vedtaget.

J. A. Hansen: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa den meget besynderlige Maade, hvorpaa man optræder imod dette Forslag. Først siger man, for at forhindre, at Forslaget bliver taget under Behandling, at der er Strid imellem Lovens Titel og Indhold; men, efterat det er opklaret, at Striden kan undgaaes og afhjælpes, finder man paa den nye Indvending, at man skal dog ikke tillade, at et Forslag kommer til Forhandling, som er en aldeles ny Lov. Til at forhindre dette har Thinget imidlertid slet ikke nogetsomhelst Middel, idet man jo nemlig ikke efter Forretningsordenen kan forhindre, at et Forslag til en heel ny Lov kommer frem ved 3die Behandling som et Ændringsforslag. Thinget har intet andet Middel derimod, end, naar Forslaget er debatteret, da at forkaste det. Der findes intet andet Middel til at hindre, at et Forslag, specielt af den Natur, kommer til Behandling ved 3die Læsning. Man vil altsaa benytte en formel Mangel i et andet Punkt, skjøndt man selv indrømmer, at den ikke kan afhjælpes, til at befrie sig for et Forslag, som Forretningsordenen ikke giver nogen Udvei til at imødegaae. Dette er, forekommer det mig, noget besynderligt. Jeg troer slet ikke, der kan være den allermindste Grund for Thinget til at nægte, at Forslaget kommer under Forhandling, selv om man maatte mene, at det var en ganske ny Lov, der var fremkommen som et Ændringsforslag; thi deri maa Thinget i alle de forskjellige Sager, der her komme for, finde sig, idet det maa tillade, at et saadant Forslag kommer under Forhandling, og kun har den Udvei, til Slutningen, naar Forslaget er forhandlet, da at forkaste det, og det Samme kan Thinget gjøre her.

Formanden: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at der er et meget simpelt Middel,

hvoreved et slikt Ændringsforslag kan ubeløstes fra at blive Gjenstand for Forhandling, nemlig det, at Formanden erklærer, at det ikke kan komme under Forhandling. Dette er Noget, som ligesom hører under Formandens Myndighed; men jeg har ikke ved denne Leilighed villet gjøre Brug af den, fordi, som jeg indrømmede, Sagen ikke var ganske utvivlsom; men for de kommende Formands Skuld maa jeg dog paa det Bestemteste have, at det stedse ligger i Formandens Haand at erklære, at et Forslag er i den Grad stridende imod de Bestemmelser, som skulle følges ved Forhandlingerne, at det slet ikke kan komme under Forhandling. Et andet Spørgsmaal bliver det, hvorvidt man antager, at Vedkommende i det specielle Tilfælde har gjort en rigtig Brug af denne Myndighed.

Krieger: Det undrer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) ikke har lagt Mærke til to Unøiagtigheder, han har gjort sig skyldig i. Den første Unøiagtighed var den, at man skulde have fundet paa Noget, efter at noget Andet havde viist sig ikke at kunne bruges; thi det er dog ikke mere end saa Minuter siden, at Forhandlingen begyndte med den Indvending, at det Forslag, der her er Spørgsmaal om, ikke var et Ændringsforslag, men et nyt Lovforslag. Det er altsaa ikke Noget, man har „fundet paa“, men man har ikke kunnet undgaae at stødes derved. Den anden Unøiagtighed var den, at Forretningsordenen ikke skulde hjemle nogen Bei, ad hvilken man kunde fjerne et saadant Ændringsforslag men Lovforslag. I saa Henseende maa det bemærkes, at hvad der ifølge Forretningsordenen er tilladt at stille til 3die Behandling, det er ikke nye Lovforslag, men Ændringsforslag, og om det, der er stillet, nu er et Ændringsforslag eller et nyt Lovforslag, maa finde sin Afgjørelse, efter Omstændighederne ved Formandens Beslutning, eller naar Formanden henstøder det under Thinget, ved Thingets Beslutning.

J. A. Hansen: Jeg maa kun med Hensyn til den første Unøiagtighed, hvori jeg skulde have gjort mig skyldig, bemærke, at jeg har ikke Ordet saaledes i min Magt (So! So!),